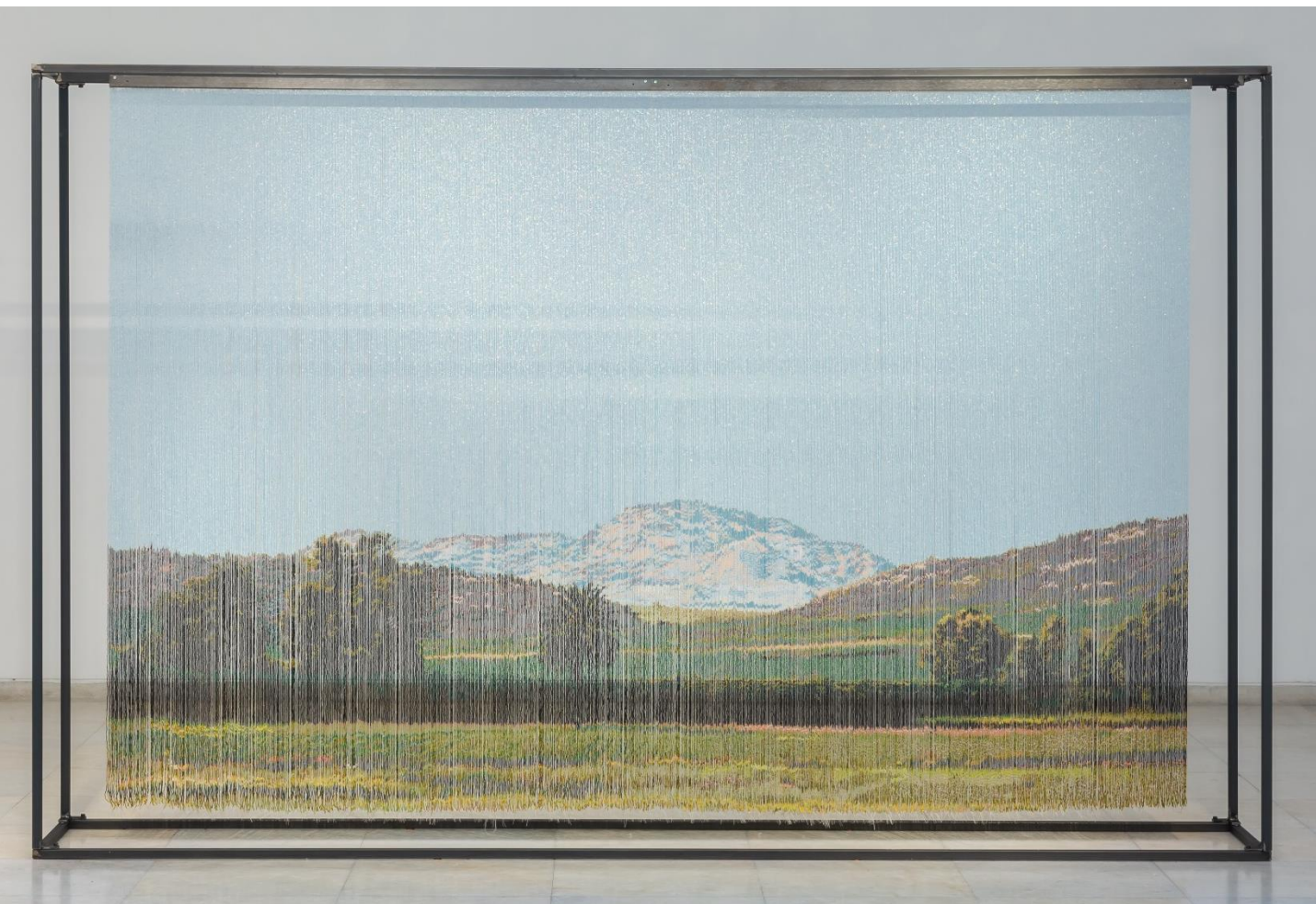

ΜΑΡΙΝΑ ΓΚΕΝΑΝΤΙΕΒΑ | MARINA GENADIEVA

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

Αέρινα Περάσματα | Aerial Passages, 2022, 1.5 εκατομμύρια χρωματιστές γυάλινες χάντρες, κλωστή, σίδηρο | 1.5 million coloured glass beads, thread, iron, 215 x 335 x 50 εκ. | cm
Ιδιωτική Συλλογή | Private Collection

Σορός II | Remains II, 2021/22, Συνθετική οργάντζα & κλωστή, χειροποίητο κέντημα, ραφή στο χέρι και στη μηχανή | Synthetic organza & thread, handmade embroidery, hand and machine sewing, Μεταβλητές διαστάσεις | Dimensions variable
Ιδιωτική Συλλογή | Private Collection

Photo credits by Nikos Loukas, courtesy of Art Seen Gallery, Nicosia, Cyprus.

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

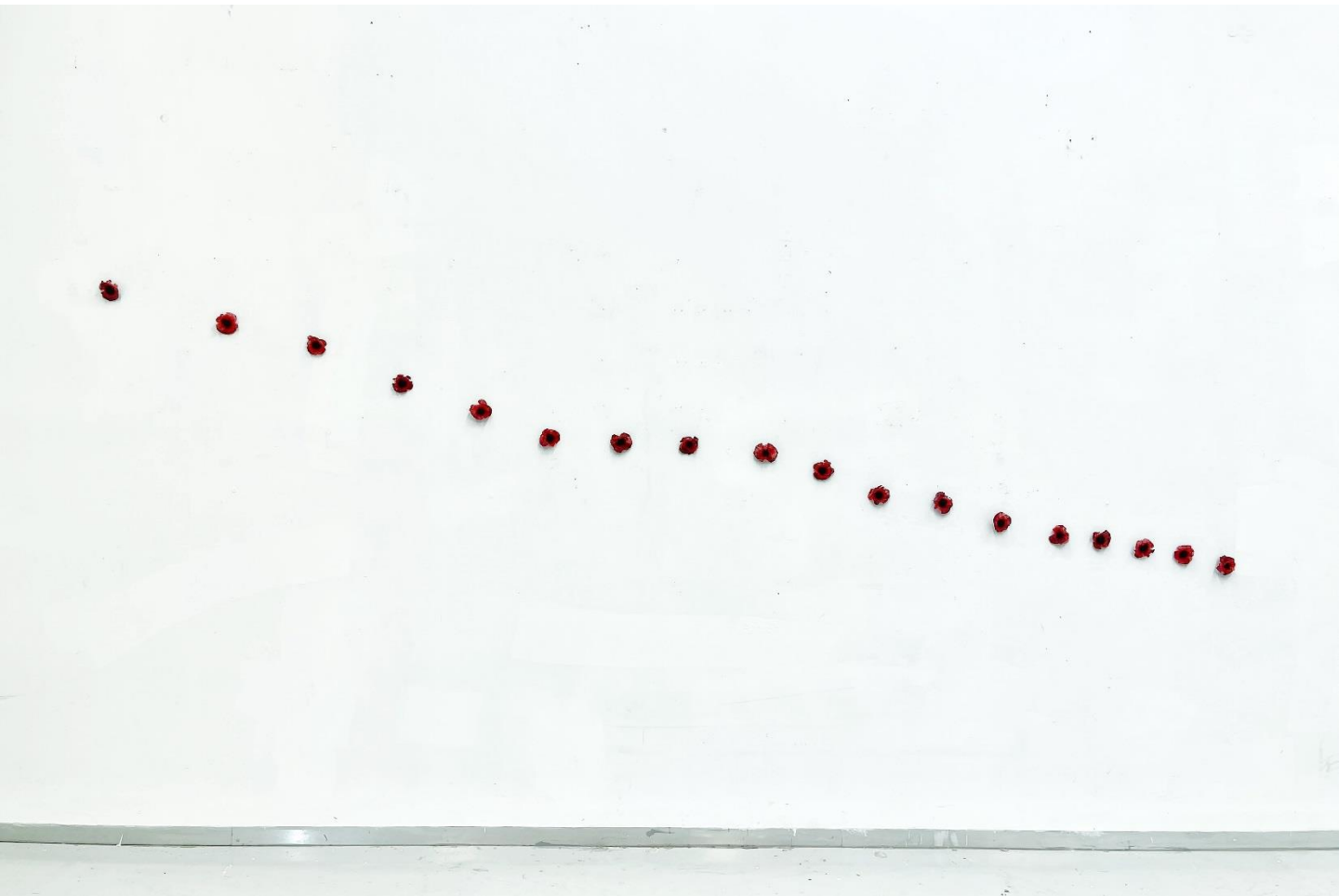
Σορός III | Remains III,, 2021/22, Συνθετική οργάντζα & κλωστή, χειροποίητο κέντημα, ραφή στο χέρι και στη μηχανή | Synthetic organza & thread, handmade embroidery, hand and machine sewing, Μεταβλητές διαστάσεις | Dimensions variable

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

Σορός IV, | Remains IV, 2023, Συνθετική οργάντζα & κλωστή, χειροποίητο κέντημα, ραφή στο χέρι και στη μηχανή | Synthetic organza & thread, handmade embroidery, hand and machine sewing, Μεταβλητές διαστάσεις | Dimensions variable

Παπαρούνες | Porries, 2022, Επιτοίχια εγκατάσταση, συνθετική οργάντζα, τούλι & κλωστή, χειροποίητο κέντημα και ραφή στο χέρι | Wall installation, synthetic organza, tulle, thread, handmade embroidery and hand sewing, Μεταβλητές διαστάσεις | Dimensions variable

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

Νάρκη M15 | Landmine M15 , 2023, Πηλός stoneware με σμάλτο | Enameled stoneware clay,
36 x 13 x 13 εκ. | cm, 6 πολλαπλά αντίτυπα | Edition of 6, unique variations

Οβίδα M49A2 | Mortar Shell M49A2, 2023, Πηλός stoneware με σμάλτο | Enameled stoneware clay, 26 x 8 x 8 εκ. | cm, 7 πολλαπλά αντίτυπα | Edition of 7, unique variations

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

Αγγείο του Χρόνου I | Vassel of Time I, 2023,
Εφωαλωμένο κεραμικό, ζωγραφισμένο στο χέρι, καθρέφτης, σίδηρο
Glazed ceramic, hand painted, mirror, iron, 133 x 35 x 35 εκ. | cm

Αγγείο του Χρόνου II | Vassel of Time II, 2023,
Εφασαλωμένο κεραμικό, ζωγραφισμένο στο χέρι, καθρέφτης, σίδηρο
Glazed ceramic, hand painted, mirror, iron, 133 x 35 x 35 εκ. | cm

Άποψη Εγκατάστασης | Installation View

Anacamptis pyramidalis (L.) L. C. M. Richard - Mortar Shell, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm

Barlia robertiana (Loisel.) Greuter - Grenade, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Carlina pygmaea (Post) Holmboe (Endemic of Cyprus) - M2, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Helianthemum obtusifolium Dunal (Endemic of Cyprus) - S-Mine, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Helianthemum salicifolium (L.) Miller var. *glabrum* Meikle (Endemic of Cyprus) - M14, 2022,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Onobrychis venosa (Desf.) Desv. (Endemic of Cyprus) - PMR3, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Oporordum cypricum Eig (Endemic of Cyprus) - V-69, 2024,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Onosma fruticosum Sm. (Endemic of Cyprus) -M48, 2022,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Ornithogalum trichophyllum Boiss. & Heldr. - Hand Grenade V-40, 2023,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Taraxacum cyrium H. Lindb. fil. (Endemic of Cyprus) -TS-50, 2024,
Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 42 x 32 εκ. | cm.

Papaver rhoeas, 2021

Μολύβια ακουαρέλας σε χαρτί | Watercolor pencils on paper, 29,7 x 21 εκ. | cm.

Η Γκαλερί Ζουμπουλάκη παρουσίασε την ατομική έκθεση της Μαρίνας Γκενάντιεβα “Αέρινα Περάσματα”, τον Απρίλιο 2024.

Ο Τάκης Κουμπής αναφέρει για τα έργα της Μαρίνας Γκενάντιεβα:

«”Η Νεκρή Ζώνη της Κύπρου ως ενέργημα εικόνας”.

Η Νεκρή Ζώνη ορίζεται από το 1974 ως προέκταση της Πράσινης Γραμμής που προσλαμβάνει την ονομασία και τη γεωπολιτική της διάσταση από την οπτική χάραξη της πράσινης μολυβιάς του βρετανού υποστράτηγου Peter Young στον χάρτη της Λευκωσίας. Πρόκειται για την εναρκτήρια χειρονομία που προηγείται του γεωπολιτικού διαχωρισμού προσδίδοντας προτεραιότητα στο πεδίο του εμφανισμού της οπτικής χάραξης και της ουδέτερης ζώνης. Ως εκ τούτου, το έδαφος της Μεσαορίας ανάμεσα στα όρη Τρόοδος και Πενταδάκτυλος χαρακτηρίζεται από την απαγόρευση διέλευσης ανθρώπων, δημιουργώντας ακουσίως μια αρχέγονη Φύση, μια παράδοση Εδέμ, έναν ζωικό-φυτικό μη-τόπο, ο οποίος υποδέχεται ορισμένα από τα σπανιότερα είδη ενδημικών και απειλούμενων φυτών και ζώων.

Αυτή η παράδοση Φύση επαναθέτει το ερώτημα της φυσικής συνθήκης του οπτικού έργου και καλεί την τέχνη να δείξει τους ορατούς αλλά αδιάκριτους δρόμους, τις αόρατες διελεύσεις των ορίων, τα περάσματα που συνενώνουν τα ίχνη ανθρώπων, φυτών και ζώων, προσφέροντας στην τέχνη τη μοναδική δυνατότητα εξάλειψης του διαχωρισμού ανάμεσα στις μορφές της Φύσης και τα έργα της οπτικής τέχνης.

Τα Αέρινα Περάσματα της Μαρίνας Γκενάντιεβα θέτουν το ερώτημα της διέλευσης των ορίων και, ιδίως, την κίνηση του περάσματος των αόρατων ορίων, όπως αυτών της Νεκρής Ζώνης, τα οποία δεν εξακριβώνονται ούτε στο έδαφος ούτε στους χάρτες, αλλά προσλαμβάνονται μέσω της ενόρασης και της θέασης. Η παρουσία των έργων, εδώ, αποβλέπει να μετατρέψει την εικαστική μορφή σε ενεργητική εικόνα και να θέσει το έργο εν κινήσει μέσω της διάδρασης με τον παρατηρητή. Συνεπώς, δεν πρόκειται για αναπαραστάσεις αλλά για έργα που καθίστανται ενεργήματα εικόνας, καθότι εμπεριέχουν οπτικώς τη μετατροπή τους σε τεχνουργήματα εν ενεργεία.

Η δεσπόζουσα θεματική της έκθεσης εστιάζεται στο μοτίβο της κουρτίνας, η οποία στη δυτική εικονογραφία οριοθετεί το πλαίσιο του έργου τέχνης, διανοίγοντας ένα πεδίο συμβολισμού και αμφισημίας μέσω της συγκάλυψης / εκκάλυψης διαφορούμενων σημείων της εικόνας. Η κουρτίνα (2022, 215 x 335 x 50 εκ.) στα Αέρινα Περάσματα, συνίσταται από ενάμισι εκατομμύριο χρωματιστές γυάλινες χάντρες περασμένες στο χέρι, μεταθέτοντας τη ζωγραφική εμπειρία στο χώρο. Η λεπτεπίλεπτη κίνηση που προκαλεί ο αέρας –η αναπνοή του χώρου– δημιουργεί πολλαπλά ανοίγματα, περάσματα προς την περιοχή των αόρατων ορίων, τα οποία διασφαλίζει η εστίαση της χωρο-εικόνας σε ένα ορισμένο μεσοδιάστημα από τον παρατηρητή. Αυτή η εικόνα εν κινήσει δημιουργεί την πραγματική συνθήκη του τοπίου, υποβάλλοντας την αρχέγονη εμπειρία της Φύσης.

Οι «Σοροί» νεκρών λουλουδιών, σύμβολα της απουσίας των σωμάτων, των νεκρών ή των αγνοουμένων, επιχειρούν να προσδώσουν σωματικότητα στη ζώσα μορφή της εικόνας.

Οι Νάρκες καθιστούν τη Νεκρή Ζώνη μη-τόπο του ουδέτερου καθώς συνιστούν απειλή κατά της ανέγγιχτης φύσης και συνάμα προστασία της. Ως γλυπτά μετατρέπονται σε εικόνες για να απολέσουν την επικινδυνότητά τους και να αποδώσουν την πραγματική ουδετερότητα του μη-τόπου. Τα ενδημικά και σπάνια φυτά της Νεκρής Ζώνης ως απευθείας φυσικά εντυπώματα σε μια βοτανική καταγραφή υποβάλλουν τη συνένωση των εικόνων της επιστήμης και της τέχνης.

Οι Κρατήρες ως εκφορές ναρκοθετημένων εκρήξεων μετατρέπονται σε κρατήρες-αγγεία, στόμια που εμφανίζουν το έσωθεν της μορφής ενεργοποιώντας τη λανθάνουσα συνθήκη των εικόνων.

Στο έδαφος της Νεκρής Ζώνης προεικάζεται, σε ανθρωπολογικό και ηθικο-πολιτικό επίπεδο, το πέρασμα των προσφύγων και των μεταναστών προς άλλους τόπους λόγω της καταλυτικής μεσολάβησης της ουδετερότητας. Αντιστοίχως, οι εικόνες της Γκενάντιεβα επιχειρούν να μεταναστεύσουν από την Κύπρο, να διασχίσουν διαφορετικές χώρες και να επιβιώσουν, όπως οι εικόνες του Άτλαντα Μνημοσύνης του Aby Warburg που μεταναστεύουν από τη λεκάνη της Μεσογείου προς το κέντρο της Ευρώπης».

Zoumboulakis Gallery presented the solo exhibition *Aerial Passages* of Marina Genadieva, in April 2024.

Takis Koubis reports on the works of Marina Genadieva:

[“The Buffer Zone of Cyprus as image act”

The Buffer Zone has been defined since 1974 as an extension of the Green Line, whose name and geopolitical aspect comes from a green pencil line drawn on the map of Nicosia by the British Major-General Peter Young. This was the gesture that preceded the geopolitical division, giving precedence to the visual representation of the neutral zone.

As a result, the land of Mesaoria between the mountains of Troodos and Pentadaktylos is off-limits to human crossing, inadvertently creating a primordial Nature, a peculiar Eden, a non-place of plants and animals that hosts some of the rarest species of endemic and endangered flora and fauna. This paradoxical Nature poses anew the questions of the natural condition of the visual artwork and calls upon art to show the visible yet indiscernible paths, the invisible crossings of boundaries, the passages that link the traces of humans, plants and animals, affording the unique opportunity for art to remove the distinction between the forms of Nature and the works of visual art.

The *Aerial Passages* of Marina Genadieva pose the question of crossing boundaries and above all the motions of crossing invisible boundaries such as those of the Buffer Zone, which are not marked on the ground or in maps but are perceived through intuition and vision. Here, the presence of the works aims to turn the visual form into active image and set the work in motion through interaction with the observer. Consequently, these are not representations but works that become image acts, as they visually embody their conversion into artefacts in action.

The dominant theme of the exhibition focuses on the motif of the curtain, which in Western imagery marks the frame of the artwork, opening up a field of symbolism and ambivalence by covering/uncovering the image’s ambiguous points. In *Aerial Passages* the curtain (2022; 215x335x50cm) consists of one-and-a-half million glass beads threaded by hand, transposing the experience of painting into space. The subtle movement caused by the air—the breath of the space—creates multiple openings, passages into the area of invisible boundaries ensured by the focus of the spatial image onto a specific zone midway from the viewer’s position. This image in motion establishes the true condition of the landscape, conveying the primordial experience of Nature.

The “Remains” of dead flowers—symbols of the absence of the bodies of dead or missing people—attempt to add corporeality to the living form of the image.

The Mines make the Buffer Zone a non-place of neutrality, constituting at once a threat against and a protection for an immaculate nature. As sculptures, they turn into images in order to shed their dangerousness and convey the true neutrality of the non-place.

The endemic and rare plants of the Buffer Zone as direct natural prints in a botanist's herbarium suggest a fusion of the images of science and art. The Craters as outcomes of minefield explosions turn into krater vases, their open lips revealing the innards of the form and activating the latent condition of the images.

The land of the Buffer Zone foretells, on an anthropological and moral-political level, the passage of refugees and migrants to other lands thanks to the catalytic mediation of neutrality. Similarly, Genadieva's images attempt to migrate from Cyprus, cross different countries and survive, just as the images in Aby Warburg's Mnemosyne Atlas migrate from the Mediterranean Basin towards the centre of Europe.]

Πορεία | Route, 2020

Video Performance (Loop)

Διάρκεια | Duration: 3:00

Drone Operator και Ήχος: Δημήτρης Δημητρίου | Drone Operator and Sound: Dimitris Dimitriou

Edition of 3

Το 2020, όταν ξεκίνησα την έρευνά μου στην περιοχή της Νεκρής Ζώνης στην Κύπρο έκανα μια σειρά από video performances. Το βίντεο, το οποίο είναι σε μορφή λούπας, δίνει την αίσθηση μιας ατελείωτης πορείας, σαν να βαδίζω για πάντα μέσα στα στάχια. Γυρίστηκε σε μια περιοχή, όπου η καλλιέργεια της γης επιτρέπεται μόνο σε αγρότες που διαθέτουν ειδική άδεια από τα Ηνωμένα Έθνη. Ο άνεμος φυσά δυνατά, και η έντονη κίνηση των σταχίων προσδίδει μια αίσθηση αόρατης, απειλητικής παρουσίας. Τα στάχια κρύβουν κινδύνους, όπως φίδια, ποντίκια, και ενδεχομένως νάρκες. (Σε αυτό το σημείο, μερικά χρόνια πριν, το 2015, εξερράγη νάρκη κατά τη διάρκεια καλλιεργητικών εργασιών από έναν αγρότη). Η πορεία μου στα πυκνά στάχια είναι σταθερή, χωρίς σαφή αίσθηση προσανατολισμού, χωρίς την αντίληψη των κινδύνων γύρω μου, ή των ορίων της γης και της νεκρής ζώνης. Τα ρούχα που φοράω – λευκό πουκάμισο, κόκκινο φόρεμα και λευκό καλσόν– παραπέμπουν στις ταινίες σήμανσης που καθορίζουν επικίνδυνες ή απαγορευμένες περιοχές. Με αυτόν τον τρόπο το σώμα μου λειτουργεί ως ένα «κινητό όριο», ορίζοντας συμβολικά τον χώρο γύρω μου.

Ο επιμελητής της ομαδικής έκθεσης, Το τέλος του τοπίου, Χριστόφορος Μαρίνος, που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2024, αναφέρει : Η video performance της Μαρίνας Γκενάντιεβα στη Νεκρή Ζώνη της Κύπρου αποκαλύπτει την επικίνδυνη όψη του (ναρκοθετημένου, μεταπολεμικού, μεταθανάτιου) τοπίου και το ρίσκο που παίρνει ένας άνθρωπος -εν προκειμένου η ίδια η καλλιτεχνιστολμώντας να το διασχίσει, πόσο μάλλον να το καλλιεργήσει, όπως οι αγρότες που το επισκέπτονται με άδεια

In 2020, when I began my research in the Dead Zone area of Cyprus, I made a series of video performances. The video, which is in loop format, gives the feeling of an endless march, as if I were walking forever through the ears of corn. It was shot in an area where cultivation is only allowed to farmers with a special permit from the United Nations. The wind is blowing hard, and the intense movement of the ears of corn gives a sense of an invisible, threatening presence. The ears of corn hide dangers, such as snakes, rats, and possibly mines. (At this point, a few years ago, in 2015, a mine exploded during cultivation work by a farmer.) My path through the dense ears of corn is steady, without a clear sense of orientation, without the perception of the dangers around me, or of the boundaries of the land and the dead zone. The clothes I wear – a white shirt, a red dress and white tights – refer to the marking tapes that define dangerous or forbidden areas. In this way, my body functions as a “mobile boundary”, symbolically defining the space around me.

Christoforos Marinos, curator of the group exhibition “The end of landscape” which took place in December 2024, notes: Marina Genadieva’s video performance in the Buffer Zone (Green Line) of Cyprus reveals the hazardous side of the (mine-riddled, post-war, posthumous) landscape and the risk taken by anyone – on this occasion, the artist – daring to cross it, let alone cultivate it, as done by the farmers who have permits to access it.

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα:

Η **Μαρίνα Γκενάντιεβα** είναι εικαστικός καλλιτέχνης που ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Λευκωσίας. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, (2010-2016) και συνέχισε τις σπουδές της στο Μεταπτυχιακό Εικαστικών Τεχνών (MET), (2020-2022) της ίδιας Σχολής. Το 2014 φοίτησε στο πανεπιστήμιο Kunstuniversität στο Λιντς της Αυστρίας με υποτροφία Erasmus. Το έργο της Αέρινα Περάσματα επιλέχθηκε από την UNFICYP και εκτέθηκε στο ξενοδοχείο Ledra Palace της Λευκωσίας (4-8 Μαρτίου 2024) στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την παρουσία εξήντα ετών των Ηνωμένων Εθνών στη Κύπρο. Το 2023 πραγματοποίησε την πρώτη της ατομική έκθεση στην γκαλερί Art Seen της Λευκωσίας. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό: Ink and Stone, Zoumboulakis Gallery, Αθήνα (2023), Land[e]scapes, Art Seen Gallery, Λεμεσός, Κύπρος (2023), Proxy Gallery, Λος Άντζελες, ΗΠΑ (2022), Platforms Project NET, Αθήνα (2021), “Η Τέχνη δεν Γνωρίζει Σύνορα”, ΑΣΚΤ & Υπουργείο Μετανάστευσης & Ασύλου (2021), “Art Your Service”, Διεθνές Φεστιβάλ Κύπρια, Λευκωσία, Κύπρος (2019), “The Performance Shop”, Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου (2018), Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων (2015), 5η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης & Πεδίο Δράσης Κόδρα (2015), 7η Μπιενάλε Φοιτητών των Σχολών Καλών Τεχνών Ελλάδας (2014), Ίδρυμα Θεοχαράκη, “International Painting Annual 4”, Manifest Gallery, Σινσινάτι, Οχάιο, ΗΠΑ (2014). κ.ά.

Short Bio:

Marina Genadieva is a visual artist who lives and works in Athens and Nicosia. She studied at the Athens School of Fine Arts (2010–2016), and continued with the same school's postgraduate programme in Visual Arts (2020–2022). In 2014 she attended the Kunstuniversität Linz in Austria on an Erasmus scholarship. Her Aerial Passages artwork was selected by UNFICYP for display at Nicosia's Ledra Palace Hotel (4-8 March 2024) as part of the events for the sixty-year presence of the United Nations in Cyprus. In 2023 she had her first solo exhibition at the Art Seen Gallery in Nicosia. She has taken part in group exhibitions in Greece and abroad: "Ink and Stone", Zoumboulakis Gallery, Athens (2023); Land[e]scapes, Art Seen Gallery, Limassol, Cyprus (2023); Proxy Gallery, Los Angeles, USA (2022); Platforms Project NET, Athens (2021); "Art Knows No Borders", Athens School of Fine Arts & Ministry of Migration & Asylum (2021); "Art Your Service", Kypria International Festival, Nicosia, Cyprus (2019); "The Performance Shop," Athens & Epidaurus Festival (2018); Athens Municipal Gallery (2015); 5th Thessaloniki Biennale of Contemporary Art & Kodra Field of Action (2015); 7th Student Biennale of the Athens School of Fine Arts, Theocharakis Foundation (2014); "International Painting Annual 4", Manifest Gallery, Cincinnati, Ohio, USA (2014), etc.